

PROP DE VOSALTRES

Oportunitats per a l'estiu

Benvolguts diocesans:

El meu anterior comentari tractava d'una informació sobre uns voluntaris de la diòcesi que marxen a Guatemala per prestar un servei.

L'actual vol ser un apunt agraït per a tots aquells que promoueu i participeu en les colònies d'estiu, amb nens, adolescents i joves, per suscitar virtuts solidàries i complementar l'educació rebuda a les aules durant el curs escolar.

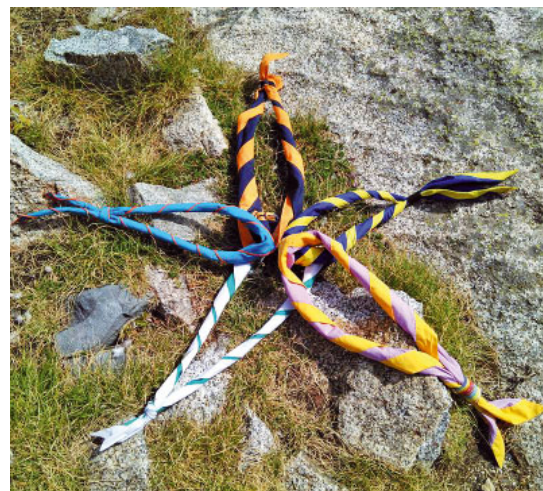
Malgrat els canvis educatius, culturals i socials que es produeixen en el nostre entorn i les comparacions que tots aventurem entre el passat i el present —mai ens posem d'acord sobre què és millor— existeixen actuacions permanents que convé tenir en compte. Són aquelles que afavoreixen el desenvolupament integral de les persones, la solidaritat, la preocupació pels vulnerables, la compassió, la tendresa en les nostres relacions. Per suposat les que possibiliten trobar-se amb Crist i fonamentar les motivacions i aspiracions de l'actuar en les seves paraules i accions que narren els evangelis i són transmeses per l'Església.

Els joves tenen moltes possibilitats d'ajudar als altres. Durant tot l'any i també en els mesos de descans estiuenc en el qual se'ls ofereix una clara oportunitat per prestar un preciós servei a la comunitat. Diu el papa Francesc en l'última Exhortació Apostòlica *Christus vivit*: «La joventut és un

temps beneït per al jove i una benedicció per a l'Església i el món. És una alegria, un cant d'esperança i una benaurança» (núm. 135). I més endavant escriu: «Créixer és conservar i alimentar les coses més precioses que et regala la joventut, però al mateix temps és estar obert a purificar el que no és bo i a rebre nous dons de Déu que et crida a desenvolupar el que val» (núm. 161).

Tant la motivació del període juvenil com el servei protagonitzat i unit al creixement són factors que humanitzen els diferents àmbits socials. Per això agraïm la dedicació de molts joves a les nombroses colònies d'estiu en les quals participen nens i adolescents. És cert que aquests dies són com un complement de les activitats educatives i lúdiques realitzades durant la resta de l'any en els respectius centres. Vull fer una crida a tots els joves de les nostres comunitats a què participin d'aquesta experiència. Amb seguretat que els enriquirà també a ells i els disposarà anímicament per portar a terme tasques en altres institucions.

En moltes parròquies podran informar de totes aquestes activitats estiuencques. Teniu també els serveis de la Fundació Verge Blanca de l'Acadèmia, ubicada a la Casa de l'Església. Igualment coneixeu altres institucions que depenen de comunitats de Vida Consagrada o amb diferents formes d'espiritualitat eclesial. També hi ha agrupacions d'indole laical.

Us recordo que existeixen altres serveis aptes per col·laborar: atenció a la gent gran, visites a malalts a domicilis i hospitals, pastoral penitenciària, treball a Càritas, Mans Unides, Fundació Jericó, Agrupació Vicenciana i moltes altres. L'horitzó és molt més ampli, no centrem la nostra crida només a la joventut. És un repte i un compromís que afecta a tot cristià que vulgui respondre amb la seva pròpia vida a la fe rebuda en el baptisme.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Lleida acull la primera trobada catalana de Centres d'Orientació Familiar

El passat 1 de juny 2019 es va celebrar la primera trobada interdiocesana dels COF de Catalunya, a la seu del COF-Lleida-Bisbat de Lleida. Les delegacions de Família i Pastoral de Família ja fa anys que es reuneixen, però els COF, com a entitats amb caràcter i perfil propi, encara no ho havíem fet fins ara. Una vintena de participants, procedents de Girona, Barcelona, la Seu d'Urgell, Terrassa i Lleida (diòcesi promotora i organitzadora de la jornada), vam trobar-nos amb l'objectiu concret de conèixer-nos, intercanviar experiències, veure en què ens podem ajudar i coordinar esforços. La intenció és col·laborar i, sobretot, mantenir la comunió, la comunicació i la informació interdiocesana, veient les dificultats a resoldre en

conjunt i fent petits passos endavant. En definitiva, «donar-nos suport» entre nosaltres en la missió de ser Bons Samaritans, proclamant l'Evange-

li amb un respecte absolut de l'altre i continuar acollint el Crist en les persones que acollim als COF, ja que tots anem al mateix vaixell que és l'Església. A la mateixa reunió van sorgir paraules d'agraïment i entusiasme, perquè estàvem intentant donar forma i tirar endavant l'àmbit interdiocesà català dels nostres COF.

La propera trobada interdiocesana serà a Girona, el 16 de novembre.

Després de la reunió de treball vam gaudir d'un senzill àpat al claustre del Bisbat, on ens va acompanyar el bisbe de Lleida, Salvador Giménez. Acabant amb un petit obsequi commemoratiu, una pebra, producte típic de Lleida.

Lourdes Gilgado

CERCA DE VOSOTROS

Oportunitades para el verano

Queridos diocesanos:

Mi anterior comentario trataba de una información sobre unos voluntarios de la diócesis que iban a Guatemala para prestar un servicio.

El actual quiere ser un apunte agradecido para todos aquellos que promovéis y participáis en las colonias de verano, con niños, adolescentes y jóvenes, para suscitar virtudes solidarias y complementar la educación recibida en las aulas durante el curso escolar.

A pesar de los cambios educativos, culturales y sociales que se producen en nuestro entorno y las comparaciones que todos aventuramos entre el pasado y el presente —nunca nos ponemos de acuerdo qué fue mejor— existen actuaciones permanentes que conviene tener en cuenta. Son aquellas que favorecen el desarrollo integral de las personas, la solidaridad, la preocupación por los vulnerables, la compasión, la ternura en nuestras relaciones. Por supuesto las que posibilitan encontrarse con Cristo y fundamentar las motivaciones y aspiraciones del actuar en sus palabras y acciones que narran los evangelios y son transmitidas por la Iglesia.

Los jóvenes tienen muchas posibilidades de ayudar a los demás. Durante todo el año y también en los meses de descanso estival en el que se les ofrece una clara oportunidad para prestar un precioso servicio a la comunidad. Dice el papa Francisco en la última Exhortación Apostólica *Christus vivit*: «La juventud es un tiempo bendito para el joven y una bendición para la Iglesia y el mundo. Es una alegría, un canto de esperanza y una bienaventuranza» (núm. 135). Y más adelante escribe: «Crecer es conservar y alimentar las cosas más preciosas que te regala la juventud, pero al mismo tiempo es estar abierto a purificar lo que no es bueno y a recibir nuevos dones de Dios que te llama a desarrollar lo que vale» (núm. 161).

Tanto la motivación del período juvenil como el servicio protagonizado y unido al crecimiento son factores que humanizan los distintos ámbitos sociales. Por ello agradecemos la dedicación de muchos jóvenes a las numerosas colonias de verano en las que participan niños y adolescentes. Es cierto que estos días son como un complemento de las actividades educativas y lúdicas realizadas durante el resto del año en los respectivos centros. Quiero hacer una llamada a todos los jóvenes de nuestras comunidades a que participen de esta experiencia. Con seguridad que les enriquecerá también a ellos y les dispondrá anímicamente para llevar adelante tareas en otras instituciones.

En muchas parroquias podrán informar de todas estas actividades veraniegas. Contáis también con los servicios de la Fundación Virgen Blanca de la Academia, ubicada en la Casa de la Iglesia. Igualmente conocéis otras instituciones dependientes de comunidades de Vida Consagrada o con distintas formas de espiritualidad eclesial. También hay agrupaciones de índole laical.

Os recuerdo que existen otros servicios aptos para colaborar: atención a ancianos, visitas a enfermos en domicilios y hospitales, pastoral penitenciaria, trabajo en Cáritas, Manos Unidas, Fundación Jericó, Agrupación Vicentina y otras muchas. El horizonte es mucho más amplio, no centramos nuestra llamada sólo en la juventud. Es un reto y un compromiso que afecta a todo cristiano que quiera responder con su propia vida a la fe recibida en el bautismo.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Cinquena Diada Missionera a la Parròquia de Montserrat

La Delegació de Missions del Bisbat de Lleida va fer la clausura del curs amb la cinquena Diada Missionera, com ja és habitual des de fa cinc anys. La Parròquia de Montserrat va acollir la diada aquest any, sent conduïda la pregària del matí per Gemma Naranjo.

La diada es va celebrar amb el títol: «Acompanyar en la malaltia, missió de tots». Hi va participar Càrol Garcia, religiosa missionera, i Natàlia Méndez, responsable del SAER (Servei d'Acompanyament i Religiós) de Sant Joan de Déu-Terres de Lleida.

La Delegació de Missions va voler apropar-nos a persones amb les que ens trobem cada dia. «Pot-

ser no ens adonem que estan malaltes», com ens deia Natàlia Méndez, perquè «hi ha moltes classes de malalties». Amb Càrol Garcia i Natàlia Méndez els participants van poder reflexionar sobre com podem acompanyar-les. Càrol va parlar des de la vessant de per-

sona amb una malaltia crònica. Natàlia Méndez com a experta en acompanyament espiritual.

El bisbe Salvador Giménez va acompanyar la jornada en la segona part del matí, i va acomiadar la diada amb una pregària i unes paraules.

Jornada diocesana del Dia del Malalt

Enguany, la Delegació de Pastoral de la Salut de Lleida va ajornar el Dia del Malalt fins al 8 de juny. Aquest dia va reunir en una taula rodona a voluntaris de diferents àmbits: Hospitalitat de Lourdes, Sant Joan de Déu, Parròquia de la Unitat Pastoral de Cappont i la Clínica l'Aliança, perquè ens expliquessin les seves experiències com a vo-

luntaris a prop dels malalts. Després, en un amigable col·loqui, es va establir un ric diàleg entre tots els assistents. Hi vam participar una vintena de persones.

Després es va obsequiar els ponents amb un petit detall, acabant amb un pisolabis.

Lourdes G.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Verge del Sant Rosari, ajuda'ns a ser un sol cor i una sola ànima, poble sant de camí cap a la pàtria del Cel» (8 de maig).

@Pontifex: «Són necessaris evangelitzadors apassionats i creatius» (9 de maig).

@Pontifex: «Si vivim com fills de Déu i ens deixem guiar per l'Esperit Sant, fem

el bé també a la creació» (9 de maig).

@Pontifex: «Demanem avui la gràcia de la docilitat a la veu del Senyor i del cor obert al Senyor; la gràcia de no tenir por de fer coses grans, i la delicadesa de tenir cura de les coses petites» (10 de maig).

Càritas alerta de l'enquistament de la pobresa a les comarques de Lleida

Càritas ha atès durant l'any 2018, als bisbats de Lleida, Solsona i Urgell, 8.773 persones directament, i s'han beneficiat del seu suport 22.625 persones. El passat 19 de juny les tres Càritas diocesanes de Lleida, Solsona i Urgell van presentar de forma conjunta les seves memòries.

El perfil majoritari d'atenció són famílies nuclears amb fills a càrrec.

El treball de Càritas ha estat centrat a donar suport, econòmicament i emocionalment, a les famílies que dia a dia han vist com no podien fer front malgrat els seus esforços a les primeres necessitats. Les tres Càritas diocesanes van mostrar la seva preocupació perquè la cronificació de la pobresa perpetua l'exclusió, sobretot afectant el col·lectiu més vulnerable, els infants.

Des de Càritas creuen fermament que la societat té la capacitat de tornar a connectar amb el patiment dels més febles. Un exemple d'aquesta possibilitat de canvi és la xarxa humana que tenim a Càritas. Per això han destinat 526.471 euros en ajuts econòmics directes a les persones i les seves famílies. Del total de recursos invertits, 5.622.012 euros; 2.909.642 euros han estat destinats a l'acció social de Càritas (1.144.642 euros a Lleida; 951.627 euros a Solsona; 813.373 a Urgell).

S'ha fet a través de 65 punts d'atenció, una xarxa de centres i parròquies en les quals s'ha donat suport a les persones en programes d'acollida, de cobertura de necessitats bàsiques, de suport a la família i a la infància i d'inserció sociolaboral, habitatge, suport a gent gran, en assessoria jurídica a immigrants, i en salut (drogodependències).

També ho fan a través de tres empreses d'inserció i tres fundacions en l'àmbit laboral. S'han invertit en aquesta tasca d'inserció sociolaboral un total de 2.712.369 euros entre les tres diòcesis. Lleida ha invertit 1.043.657 euros, Solsona 1.223.560 euros i Urgell 445.152 euros.

El Bisbe presideix la darrera reunió del curs de la FAMPAEC

El bisbe Salvador va presidir el passat 10 de juny, a la Casa de l'Església (Acadè-

mia Mariana), l'última reunió del curs de la Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alum-

nes de l'Escola Cristiana de Lleida (FAMPAEC).

Una vegada al mes, la federació convoca una reunió ordinària per debatre i posar en comú aspectes que preocupen a les famílies que escolaritzen els fills a escoles cristianes de la nostra ciutat o rodalies. En la reunió, el president li feu avinent els temes tractats per la Junta al llarg de l'any, així com les seves inquietuds tant pel que fa al context social com legal i polític.

REFLEXIONS

Convé decidir!

La Lluïsa estudia primer de batxillerat. El curs li ha anat prou bé. Els pares li suggereixen que participi en alguna activitat d'estiu: esportiva, cultural, de servei... Ells s'inclinarien per una d'aquestes darreres, perquè de joves hi havien estat implicats. Ella, es posa a examinar possibilitats. Entra a diverses pàgines web, recorda d'altres de les quals ha sentit parlar o de les que li ha compartit algun amic o amiga, que li ha explicat la seva experiència...

Recull diverses opinions. La tutora del seu curs posa l'accent en la conveniència d'obrir horitzons i en la relació amb altres joves: «Has de triar una experiència enriquidora que t'obri horitzons, que desvetlli les teves actituds més nobles. No pensis només en les teves activitats de vacances. Pensa que les compartiràs amb altres joves que esdevindran, de ben segur, els teus nous amics i amigues. Aquesta dimensió de relació és molt important. Has de pensar què hi pots aportar i amb quins objectius hi vas, què pots compartir». En un díptic que presenta diverses possibilitats, llegeix: «És ben cert que aquestes activitats estan pensades amb la intenció que t'ho passis bé. També hi has d'anar, però, amb l'actitud d'establir noves relacions, fer noves amistats, conèixer altres contrades, adquirir destreses i hàbits socials... Darrere hi ha un plantejament important: la voluntat de prendre una iniciativa a partir d'un interès personal, però amb el desig que esdevingui una possibilitat de creixement personal i, alhora, amb una projecció vers els altres que generi amistat; compartir projectes, servei conjunt...»

Els pares li fan avinent que ells sempre havien participat en propostes de servei des de la fe, i la seva concreció a servir i estimar —les colònies—, que organitzava la seva parròquia. Va ser on es van conèixer i on van aprofundir i enfortir la seva fe des del servei, les pregàries del matí i de la nit amb els infants, i les dels monitors, en acabar la reunió, després de les activitats del dia, quan els infants ja dormien, i les eucaristies del diumenge. La Lluïsa té molt bon record de les colònies i dels seus monitors i monitores. Aquest any hi podria fer d'ajudant i el curs vinent fer la formació de monitora. «Poseu-vos els uns al servei dels altres, cadascú segons els dons que ha rebut» (1Pe 4,10). Convé prendre una decisió!

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

► **Dimarts, 16 de juliol.** Mare de Déu del Carme:

—A les 20 h, eucaristia a la Parròquia del Carme.

► **Dimecres, 24 de juliol.** Romeria dels Fanalets de Sant Jaume:

—A les 21 h, Rambla de Ferran (davant l'Església del Carme).

► **Dijous, 25 de juliol.** Missa de la festa de Sant Jaume dels Fanalets:

—A les 9 h, capella de Sant Jaume del Peu del Romeu.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

15. □ **Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Ex 1,8-14.22 / Sl 123 / Mt 10,34-11,1]. Sant Bonaventura (1218-1274), bisbe d'Albano, cardenal (franciscà) i doctor de l'Església; sant Antíoc, metge mr.; sant Pompili Maria Pirrotti, prev. escolapi.

16. □ **Dimarts** [Ex 2,1-15a / Sl 68 / Mt 11,20-24]. Mare de Déu del Carme o del Carmel (s. XIII), patrona de la gent de mar; santa Magdalena Albrici de Como, vg. agustina.

17. ■ **Dimecres** [Ex 3,1-6.9-12 / Sl 102 / Mt 11,25-27]. Sant Aleix, pelegrí; santes Justa i Rufina, vgs. i mrs.;

santa Marcel·lina, vg., germana de sant Ambrós; sant Lleó IV, papa (847-855); beates Anneta Pelràs, Teresa de Sant Agustí i companyes, vgs. carmelitanes i mrs.

18. ■ **Dijous** [Ex 3,13-20 / Sl 104 / Mt 11,28-30]. Sant Frederic, bisbe d'Utrecht i mr.; santa Marina, vg. i mr.; santa Simforosa i els seus 7 fills, mrs.

19. ■ **Divendres** [Ex 11,10-12,14 / Sl 115 / Mt 12,1-8]. Santa Àurea, vg. i mr. a Sevilla; sant Símac, papa (sard, 498-514); beat Pere de Cadireta, dominicà, de Mojà.

20. ■ **Dissabte** [Ex 12,37-42 / Sl 135 / Mt 12,14-21]. Sant Apol·linar, bisbe i mr.; sant Elies, profeta (s. IX aC); sant Torlaci, bisbe; sants Pau i Sisenand, diaques i mrs. a Còrdova; santa Margarida, vg. i mr.; santa Lliberata, vg. i mr.

21. ■ **Diumenge vinent**, XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setmana) [Gn 18,1-10a / Sl 14 / Col 1,24-28 / Lc 10,38-42]. Sant Llorenç de Bríndisi (1559-1619), prevere caputxí i doctor de l'Església; sant Daniel, profeta (s. VII-VI aC); santa Pràxedes, verge.

Diumenge XV de durant l'any (C)

COMENTARI

Ser bons samaritans

El bon samarità (1838), de Pelegrí Clavé. Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi (Barcelona)

És molt coneguda la paràbola de l'evangeli d'avui, la del bon samarità. Un mestre de la llei pregunta a Jesús: *Mestre, què he de fer per tenir l'herència de la vida eterna?* Jesús li respon: *Què hi ha escrit a la Llei?* El mestre de la llei ho sap molt bé: *Estima el Senyor el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces, amb tot el pensament i estima els altres com a tu mateix.* Aquesta resposta coincideix en part amb el que hem escoltat a la primera lectura: *Et convertiràs al Senyor el teu Déu, amb tot el cor i amb tota l'ànima.* Jesús li diu: *Fes-ho així i viuràs.* No es tracta de saber, sinó de fer. Estimar Déu amb totes les forces, amb tot el cor i amb tota l'ànima és fonamental però també estimar els germans. Però l'escriba vol saber més: *Qui són aquests altres?* I la resposta de Jesús és la paràbola del bon samarità. *Un home caigué en mans de lladres, que el despullaren, l'apallissaren i se'n anaren deixant-lo mig mort.* I davant d'aquest ferit passen tres persones: un sacerdot, un levita (ajudant del temple) i un samarità que, com sabem, no es feien amb els jueus. Els dos primers passen de llarg. Per què? No ho sabem. Potser perquè aquell home podia ser un cadàver i llavors es tornarien impurs per a oficiar en el temple. En tot cas, no fan res. En canvi el samarità: *Se'n compadí, li embenà les ferides, el pujà a la pròpia cavalcadura i el duqué a l'hostal i se'n ocupà, de tal manera que pagarà totes les despeses d'aquest ferit.* Qui va saber veure l'altre que hem d'estimar en l'home caigut en mans de lladres? La resposta és clara: *El qui se'n va compadir.* I Jesús imatge del Déu invisible, cap del cos de l'Església (com diu Pau) li contesta: *Doncs tu fes igual.* No hi valen excuses del culte, ni val només saber les coses. El veritable culte és tenir cura de qualsevol persona necessitada o ferida, sigui desconeguda o fins i tot enemiga. Hi ha molta gent que espera que l'Església, que nosaltres siguem bons samaritans.

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 30,10-14)

Moisés s'adreçà al poble i li digué: «Escoltaràs el Senyor, el teu Déu, guardant els seus manaments i els seus decrets escrits en el llibre d'aquesta Llei, i et convertiràs al Senyor, el teu Déu, amb tot el cor i amb tota l'ànima. La Llei que avui et dono no és massa difícil per a tu, ni és fora del teu abast. No és pas al cel, que puguis dir: Qui és capaç de pujar-hi per anar-la a buscar i fer-nos-la conèixer, perquè la puguem practicar? Ni és tampoc a l'altra banda del mar, que puguis dir: Qui és capaç de travessar-lo per anar-la a buscar i fer-nos-la conèixer, perquè la puguem practicar? Són paraules que tens molt a prop teu per poder-les complir: les tens als llavis, les tens al cor.»

▶ Salm responsorial (68)

R. *Els humils que busquen Déu sincerament diran: «Tingueu llarga vida.» Jo, Déu meu, soc un pobre sofredent.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 1,15-20)

Jesucrist és imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació, ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, trons, sobirans, governs i potestats. Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell. Ell existeix abans que tot, i tot es manté unit gràcies a ell. Ell és també el cap del cos, que és l'Església. Ell n'és l'origen, és la primícia dels qui retornen d'entre els morts, perquè ell ha de ser en tot el primer. Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot el que existeix; per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers, posant la pau en tot el que hi ha, tant a la terra com al cel, per la sang de la creu de Jesucrist.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 10,25-37)

En aquell temps, un mestre de la llei, per provar Jesús s'alçà i li va fer aquesta pregunta: «Mestre, què he de fer per tenir l'herència de la vida eterna?» Jesús li digué: «Què hi ha escrit a la Llei? Què hi llegeixes?» Ell contestà: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces, amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix.» Jesús li diu: «Has respost bé: fes-ho així i viuràs.» Ell, amb ganes de justificar-se, preguntà a Jesús: «I per a mi, qui són aquests altres?» Jesús prosseguí: «Un home baixava de Jerusalem a Jericó i caigué en mans de lladres, que el despullaren, l'apallissaren i se'n anaren deixant-lo mig mort. Casualment baixava pel mateix camí un sacerdot que el veié, però passà de llarg per l'altra banda. Igualment un levita, quan arribà al lloc, passà de llarg per l'altra banda. Però un samarità que viatjava per aquell indret, quan arribà i el veié se'n compadí, s'hi acostà, li embenà les ferides, després d'amorosir-les amb oli i vi, el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el duqué a l'hostal i se'n ocupà. L'endemà, quan se'n anava, donà dues monedes de plata a l'hostaler dient-li: Ocupa't d'ell i, quan jo torni, et pagaré les despeses que hagi fet de més. Quin d'aquests tres et sembla que va veure l'altre que hem d'estimar, en l'home que havia caigut en mans de lladres?» Ell respongué: «El qui es va compadir d'ell.» Jesús li digué: «Doncs tu fes igual.»

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 30,10-14)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Escucha la voz del Señor, tu Dios, observando sus preceptos y mandatos, lo que está escrito en el libro de esta ley, y vuelve al Señor, tu Dios, con todo tu corazón y con toda tu alma. Porque este precepto que yo te mando hoy no excede tus fuerzas, ni es inalcanzable. No está en el cielo, para poder decir: «¿Quién de nosotros subirá al cielo y nos lo traerá y nos lo proclamará, para que lo cumplamos?». Ni está más allá del mar, para poder decir: «¿Quién de nosotros cruzará el mar y nos lo traerá y nos lo proclamará, para que lo cumplamos?». El mandamiento está muy cerca de ti: en tu corazón y en tu boca, para que lo cumplas».

▶ Salmo responsorial (68)

R. *Humildes, buscad al Señor, y revivirá vuestro corazón.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 1,15-20)

Cristo Jesús es imagen del Dios invisible, primogénito de toda criatura; porque en él fueron creadas todas las cosas: celestes y terrestres, visibles e invisibles. Tronos y Dominaciones, Principados y Potestades; todo fue creado por él y para él. Él es anterior a todo, y todo se mantiene en él.

Él es también la cabeza del cuerpo: de la Iglesia. Él es el principio, el primogénito de entre los muertos, y así es el primero en todo. Porque en él quiso Dios que residiera toda la plenitud. Y por él y para él quiso reconciliar todas las cosas, las del cielo y las de la tierra, haciendo la paz por la sangre de su cruz.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 10,25-37)

En aquel tiempo, se levantó un maestro de la ley y preguntó a Jesús para ponerlo a prueba: «Maestro, ¿qué tengo que hacer para heredar la vida eterna?». Él le dijo: «¿Qué está escrito en la ley? ¿Qué lees en ella?». Él respondió: ««Amarás al Señor, tu Dios, con todo tu corazón y con toda tu fuerza» y con toda tu mente. Y «a tu prójimo como a ti mismo»». Él le dijo: «Has respondido correctamente. Haz esto y tendrás la vida». Pero el maestro de la ley, queriendo justificarse, dijo a Jesús: «Y quién es mi prójimo?». Respondió Jesús diciendo: «Un hombre bajaba de Jerusalén a Jericó, cayó en manos de unos bandidos, que lo desnudaron, lo molieron a palos y se marcharon, dejándolo medio muerto. Por casualidad, un sacerdote bajaba por aquel camino y, al verlo, dio un rodeo y pasó de largo. Y lo mismo hizo un levita que llegó a aquel sitio: al verlo dio un rodeo y pasó de largo. Pero un samaritano que iba de viaje llegó a donde estaba él y, al verlo, se compadeció, y acercándose, le vendó las heridas, echándole aceite y vino, y, montándolo en su propia cabalgadura, lo llevó a una posada y lo cuidó. Al día siguiente, sacando dos denarios, se los dio al posadero y le dijo: «Cuida de él, y lo que gastes de más yo te lo pagaré cuando vuelva». ¿Cuál de estos tres te parece que ha sido prójimo del que cayó en manos de los bandidos?». Él dijo: «El que practicó la misericordia con él». Jesús le dijo: «Anda y haz tú lo mismo».